

Vi boede selv på første sal, min far og mor og os tre børn født i 1946, 1947 og 1948, det gjorde vi frem til 1951, som var året, hvor vi flyttede i et nybygget boligforeningshus på Christiansbjerg. Jeg husker flytningen, som fandt sted i det sene forår eller den tidlige sommer, det var i hvert fald lunt i vejret, og vi flyttede nogle ting og lidt mindre møbler på Maler Karls motorcykel, en Nimbus med sidevogn. Jeg var med på en af turene, hvor vi tabte et rundt sofa-bord ved Kommunehospitalet. Det blev bare samlet op igen, og vi kørte videre. Trafiktætheden, ja sådan kan man vel ikke engang betegne den, var dengang så ringe, at det lille uheld ikke gav nogen som helst anledning til problemer i trafikken. Den aften blev flytningen fejret stående ved køkkenbordet i det nye køkken, hvor der endnu ikke var lys, og der blev pillet og spist friske, nykogte rejer, og min far og Maler Karl drak en øl. De første fine, nye møbler i det nye hus var to lænestole, som Maler Karl havde flikket sammen af uhøvlede brædder og malet svenskrøde. Pengene var små, og huslejen var for den tid, og i forhold til hvad man havde at gøre godt med, enorm.